

βλίον περί τῆς κινήσεως τοῦ αἵματος, τόσον σοφόν καὶ ἀναγκαῖον, ὅπου ἐτυπώθη πεντέξ φοραῖς, καὶ πάλιν εἶναι δυσεῦρετον. Ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, καὶ ἔγινε μέγας ρήτωρ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὕστερα δὲ καὶ μέγας λογοθέτης· ἐστάθη καὶ διδάσκαλος εἰς τὸ σχολεῖον, καὶ εὐχαλεμάθητ' ἀπὸ τῶν μαθητῶν, τὸν Σεβαστὸν, ὅπου ἐστάθη διδάσκαλος εἰς Βουκουρέστι, καὶ τὸν Σπαντωνῆ, ὅπου ἐστάθη διδάσκαλος εἰς τὴν Πόλιν. Ἐκαμε τὴν περὶ συντάξεως γραμματικὴν, ἐξήγησε τὸ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς βιβλίον τοῦ Ἀριστοτέλους, καὶ τὴν ἐξήγησιν ταύτην τῶρα σπουδάζουσιν εἰς ὅλα τὰ ἑλληνικὰ σχολεῖα· ἐσύνησε καὶ τὸ βιβλίον τὸ ὀνομαζόμενον Ἰουδαϊκὰ, ὃ δὲ υἱὸς τοῦ Νικόλαος βόδας τὸ ἐτύπωσε εἰς Βουκουρέστι εἰς τοὺς χιλίους ἑπτακοσίους δεκαεξ.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἐστράτευσαν οἱ Τοῦρκοι, ὑπῆγαν εἰς Βιέναν, καὶ Μπέτζι λεγομένην, καὶ τὴν ἔπερναν, ἀν' ὃ ρήγας Λεχίας Ἰωάννης Σομπέτζκης, προσκαλεσμένος ἀπὸ τὸν βασιλεῖα Νεμτζῶν, δὲν ἐπρόφθανε βοηθός· μετὰ τὴν βοήθειαν τοῦ ὀποίου, μετὰ Θεόν, οὐ μόνον τὸ Μπέτζι ἐγλύτωσεν, ἀλλὰ καὶ κατὰ κράτος ἐνίκηθησαν οἱ Τοῦρκοι. Τότε ὁ βασιλεὺς αὐτῶν σουλτάν Μεχμέτης, ὄντας εἰς Ἀδριανούπολιν, ἐντραπείς καὶ θυμωθεὶς, τὸν βεζίρην ἔκοψε, τὸν ρετζέ ἐφέντην ἐκρέμασε, τὸν δὲ Ἀλέξανδρον ἐφυλάκωσε μαζὶ καὶ τὴν γυναῖκά του Σουλτάναν, θυγατέρα Ἰωαννάκη Χρυσοσκουλαίου, καὶ τὴν μητέρα του Ρωζάνδραν, ὡς τάχα αὐτὸς τὸν ἐπαρακίνησε καὶ ἔκαμε τὸν πόλεμον· καὶ ἔκαμε δραγομάνον Τοῦρκον τὸν Σεφέρ ἀγᾶ· ὃ δὲ Ἀλέξανδρος φοβηθεὶς μὴ χάσῃ τὴν ζωὴν του, ὡς οἱ ρηθέντες, ἔταξε τριακόσια πουργία νὰ τὸν ἀφήσουν, ἐξ ὧν δίδοντας μίαν ποσότητα ἐκεῖ εἰς τὴν Ἀδριανούπολιν, καὶ μὴ δυνηθεὶς νὰ τὰ ἀποπληρώσῃ, τὸν ἔφεραν εἰς τὴν Πόλιν, καὶ πάλιν τὸν ἐφυλάκωσαν μέσα εἰς τὸ Ζιντάν-καπί· δίδοντας δὲ καὶ ἐδῶ ἄλλην ποσότητα, καὶ μὴ δυνηθεὶς οὐδὲ μὲν αὐτὰ νὰ τ' ἀπο-

